

V souvislosti se stárnutím populace vzrůstá prevalence demencí, které se stávají závažným socioekonomickým problémem. Časná diagnostika a na ní závislé brzké zahájení léčby umožňuje oddálit rozvoj nesoběstačnosti pacienta. Roste proto snaha o nalezení časných markerů těchto onemocnění, které by umožnily stanovení diagnózy ještě před rozvojem syndromu demence. Pozornost se soustředí zejména na Alzheimerovu chorobu (ACH), která je nejčastější příčinou demence a zároveň nejlépe ovlivnitelná v současnosti dostupnými léky. Cílem je stanovení diagnózy již ve stádiu mírné kognitivní poruchy (MCI, Mild Cognitive Impairment), která představuje přechodné stádium mezi fyziologickým stárnutím a demencí.

Za jeden z možných markerů ACH byla považována porucha čichu, která se objevuje již v nejčasnějších stádiích této nemoci a jejíž tíže koreluje s progresí ACH. Je však k dispozici jen minimum dat o tom, zda vyšetření čichu dokáže odlišit ACH od jiných typů demence. Neurodegenerativní proces počínající v mezeitemporálních oblastech mozku rovněž naznačuje možnou časnou poruchu prostorové navigace (zejména její allocentrické složky) či rozpoznávání emocí z výrazu tváře, které jsou funkcemi těchto struktur. Těmto tématům se věnuje předkládaná disertační práce.